

Eric Berne

SEX ȘI DRAGOSTE ÎN RELAȚIILE UMANE

Traducere din limba engleză:
RAMONA ȘI ALEXANDRU ANGHEL

EDITURA HERALD
București

CUPRINS

Cuvânt înainte	9
Introducere: Vorbind despre sex	15

PARTEA ÎNTÂI

Sex și organe sexuale	43
-----------------------	----

Capitolul 1	
De ce este sexul necesar	45

Capitolul 2	
Actul sexual	61

Capitolul 3	
Exploatarea organelor sexuale	88

PARTEA A DOUA

Sexul și oamenii	105
------------------	-----

Capitolul 4	
Forme de relații umane	107

Capitolul 5	
Jocuri sexuale	167

Capitolul 6	
Sexul și starea de bine sau intimitatea preventivă	222

PARTEA A TREIA

Postludiu	261
Capitolul 7	
Întrebări	263
Capitolul 8	
Un om de lume	283
Anexă	
Clasificarea relațiilor umane	299

CUVÂNT ÎNAINTE

Cartea aceasta este bazată pe prelegerile Jake Gimbel despre psihologia sexului pe care am fost privilegiat să le susțin la Universitatea din California în aprilie și mai 1966. Dr. Salvatore P. Lucia, profesor de medicină și medicină preventivă la Centrul Medical San Francisco, făcea parte din comisia de selecție și cred că în principal datorită influenței sale am fost selectat pentru această onoare. Le sunt recunoscător lui și celorlalți membri ai comisiei pentru că mi-au oferit o astfel de oportunitate. Au participat aproximativ 600 de persoane, înghesuindu-se pe culoare și în spatele auditoriului, având specializări diverse și perspective diferite asupra subiectului. Programul original arăta după cum urmează:

PRELEGERILE JAKE GIMBEL DESPRE PSIHOLOGIA SEXULUI SUB AUSPICIUL COMISIEI DE ARTE ȘI CONFERINȚE, UNIVERSITATEA DIN CALIFORNIA, CENTRUL MEDICAL SAN FRANCISCO

Sexul și dragostea în relațiile umane

6 aprilie	Vorbind despre sex
13 aprilie	Forme de relații umane
20 aprilie	Sexul și starea de bine
27 aprilie	Jocurile sexuale
	Cele patru prelegeri de mai sus vor fi susținute de la ora 20:30 în Auditoriul de Științe Medicale din Centrul Medical San Francisco.
23 mai	Limbajul și iubirii
	Prelegerea de mai sus va fi susținută în Casa Field, Universitatea din California, în Santa Cruz.
	Toate persoanele interesate sunt invitate cu drag să participe.

Deși „toate persoanele interesate” au fost invitate să participe, audiența a constat în principal din studenți, personal universitar, specialiști și colegii lor. Dr. Lucia a prezidat prelegerile foarte amabil și diplomat, iar asistenta mea, domnișoara Pamela Blum, m-a asistat cu abilitate în aranjarea podiumului. În același timp, secretara lui Dr. Lucia, Marjorie Hunt, a organizat păstrarea prelegerilor sub formă de înregistrări, iar domnișoara Olga Aiello le-a transcris pentru mine. Fără acest serviciu bineînțeles că prelegerile ar fi fost pierdute pentru totdeauna, deoarece nu am avut nici un text iar notele mele constau doar în titlurile de subiecte.

Însă înainte de toate îi sunt recunoscător regretatului Jake Gimbel pentru faptul că a făcut posibilă o asemenea serie de prelegeri. Atunci când a decedat în 1943, acesta a lăsat un fond substanțial dedicat acestui obiectiv, spre a se realiza alternativ la Universitatea Stanford și la Universitatea din California. Din acel moment prelegerile au fost susținute de un număr de experți distinși. Aceștia au stabilit un standard care reprezintă o provocare atât de dificilă, încât mi-a luat patru ani să încerc să îl ating prin așezarea gândurilor mele pe hârtie înaintea publicului, și chiar și acum fac acest lucru cu oarecare neîncredere.

De când au fost susținute aceste prelegeri a existat o considerabilă urgență și diseminare a informațiilor despre sex. În anul 1967 a debutat publicarea revistei lunare *Medical Aspects of Human Sexuality*¹, cel mai rațional, de încredere și respectabil periodic de acest tip. MAHS are mult mai puțin din atitudinea ușor senzatională și dezaprobatoare a predecesorului său

¹ *Medical Aspects of Human Sexuality*, editat de Theodore Bawer, M.D., și David M. Reed, PhD., și de către o comisie de editori consultanți. Publicată lunar în New York, Strada 18 Est 48, N.Y. 10017.

foarte ilustru, vechiul Zeitschrift für Sexualwissenschaft, în care pionierii psihanalizei și-au publicat unele dintre primele lor lucrări și care a reprezentat principala sursă pentru Havelock Ellis și studenții „psihopatologiei” sexului de la acea vreme. În timpul aceleiași perioade de patru ani, Consiliul de Informare și Educare Sexuală al Statelor Unite ale Americii² a devenit foarte cunoscut sub conducerea lui Dr. Mary Calderone din New York. Impecabilele calificări și felul de a fi ale lui Dr. Calderone au contribuit fără îndoială la acceptarea largă a muncii sale, mai ales la promovarea educației sexuale în clasele de elevi. O a treia cauză a informării sexuale emergente o reprezintă rubricile de anunțuri publicitare din Berkeley Barb sau Tribe și din alte ziare independente, care relevă prevalența și varietatea abaterilor de la poziția oficială față de contactul sexual mult mai incisiv decât au făcut-o Kinsey și asociații săi, cu toate că mai puțin romantic poate decât scrierile lui Havelock Ellis. A patra influență care s-a făcut simțită într-un mod semnificativ pe parcursul ultimilor doi sau trei ani este relaxarea legală: acceptarea relațiilor homosexuale consensuale în Marea Britanie și a pornografiei în Danemarca, de exemplu. Cea mai bună dintre toate este recenta combinare a sexului cu umorul și hazul sănătos (spre deosebire de glumele morbide, dezagreabile sau peiorative), precum în satiricul *Official Sex Manual*³ și parodiile cu fotografii sexy din revista *Evergreen*. Atitudinea adoptată în prezent este aceea că sexul este îndeajuns de decent și permanent, astfel încât trebuie să îl recunoaștem. Aceasta se deosebește de atitudinea conservatoare conform căreia sexul este mai imoral decât

² SIECUS, 1855 Broadway, New York, N.Y. 10023.

³ *The Official Sex Manual*, de Gerald Sussman, Penguin Books, Harmondsworth, 1969.

orice și de cea radicală care consideră că nimic nu este imoral, astfel încât sexul nu va avea de suferit dacă este aruncat în aceeași oală cu violența și gunoiul.

Toate aceste influențe, inclusiv ziarele independente (care trebuie să fie repudiate de toți ceilalți din motive de „respectabilitate”), se dezvoltă cel mai mult în scrierile Dr. Eugene Schoenfeld, care luminează publicul într-un mod deschis în cadrul unei rubrici săptămânale sub numele de Dr. Hip Pocrates⁴. (Acum el s-a retras din această activitate.)

Cea mai mare schimbare care a avut loc în timpul acestei perioade nu este una educațională, ci una practică. Întregul impact al pilulei anticoncepționale asupra vieții americane este marcat de emergența sau renașterea „femeii emancipate”, cu solicitarea ei de a avea egalitate sexuală deplină. Manuscrisul acestei cărți a fost cercetat amănunțit de mai multe astfel de persoane în căutarea unor semne de „șovinism masculin”. Unele dintre exemplele pe care le-au găsit au fost destul de problematice, așa că în varianta finală am făcut modificările corespunzătoare. În alte cazuri, când am simțit că își iveau capul „șovinismul feminin”, mi-am menținut punctul de vedere și le-am permis să își spună opinia în cadrul notelor de subsol, acolo unde sunt reprezentate de inițialele EW, alături de replicile mele ocazionale etichetate EB. Ca să fiu cinstit față de EW, ar trebui să spun că nu le-am inclus multele comentarii aprobatoare și entuziaste.

Ceea ce am făcut în cadrul acestei cărți a fost să prezint lucrurile așa cum le gândesc eu, ceea ce atrage după sine utiliza-

⁴ *Dear Doctor Hip Pocrates*, de către Eugene Schoenfeld, Grove Press, New York, 1969; Penguin Books, Harmondsworth, 1973.

rea limbajului colocvial, a ilustrațiilor și a studiilor de caz. Oricine are libertatea de a o ține departe de copiii săi sub vârsta de șaisprezece sau optsprezece sau douăzeci și unu de ani (sau sub vârsta de patruzeci de ani, de altfel), dacă simt că este necesar. Voi primi cu bunăvoință documentarea oricui dorește să corecteze orice greșală pe care am făcut-o în ceea ce privește faptele. În ceea ce privește opinia, eu nu pot să subscriu în mod conștient unei alte persoane, decât dacă el sau ea a ascultat mai multe istorii sexuale concludente decât am făcut eu în ultimii treizeci de ani. Îmi imaginez că există unii proxeneți și prostituate care știu mai multe despre sex în general și unii oameni de știință care știu mai multe lucruri despre anumite aspecte ale acestuia decât știe un psihiatru experimentat și interesat. În ansamblu, consider că există la fel de multă știință cât și artă în ceea ce am scris, iar orice dispută ar trebui sprijinită de o cantitate corespunzătoare de dovezi.

O mare parte din ceea ce este scris aici nu a fost spus în cadrul prelegerilor sau a fost spus într-o manieră diferită. În primul rând, am învățat foarte multe din 1966, și apoi, prelegerile sunt diferite de scrieri. Prin urmare a fost necesar să editez, să modific, să tai, să rearanjez și să adaug la prelegeri, să le actualizez și să le fac mai lizibile. Pentru a face acest lucru în cel mai eficient mod, am adoptat metoda de a scrie ca și cum aș scrie pentru o audiență formată dintr-o singură persoană. Cu alte ocazii m-am referit la un scriitor numit Cyprian St. Cyr, care este presupusul autor al unei opere intitulate *Letters to My Wife's Maid*. Se presupune că aceste scrisori au fost scrise în timp ce St. Cyr călătorea împreună cu soția sa către locuri îndepărtate și au scopul de a pregăti respectiva tânără doamnă să se aventureze în lume singură atunci când va părăsi locul de muncă actual.

Acesta constituie un context potrivit pentru opera de față, care prin urmare este scrisă în spiritul „Scrisorilor” lui St. Cyr, în același timp încercând să păstreze și tonul prelegerilor originale. În acest sens, ordinea anterioară a programului, așa cum a fost ea redată mai sus, a fost abandonată, odată cu titlul original al seriei.⁵

Datorită multiplelor modificări care au fost realizate, este cinstit să spun că nici Fundația Jake Gimbel, nici Universitatea din California nu sunt responsabile pentru vreuna dintre opiniile exprimate. Responsabilitatea îmi aparține în întregime.

Doresc să le mulțumesc membrilor Seminarului de Analiză Tranzacțională din San Francisco pentru faptul că au petrecut mai multe seri ascultând în timp ce eu le citeam manuscrisul și pentru valoroasele și constructivele sugestii și distructivele critici pe care le-au făcut, și de asemenea celor care au citit manuscrisul pe îndelete și au făcut același lucru. Printre aceștia se află, emancipați sau limitați, Bertha Joung, Al și Pam Levin, Arden Rose, Valerie Venger, Nadja și Valerio Guisi și Rick Berne.

Carmel, California, aprilie 1970

⁵ Titlul „oficial” al acestei cărți, pentru cei care preferă să se gândească la sex într-un mod mai academic, este „Corelații cerebrale și comportamentale ale împerecherii în comunitățile de primat superioare”.

INTRODUCERE

VORBIND DESPRE SEX

A. SEXUL ESTE UD

Sexul nu este un subiect despre care se scrie ușor, în special pentru că este ud. De fapt, este mai mult decât ud, este alune-cos. Oricine ignoră acest lucru se va simți puțin jenat vorbind despre această temă. Am cunoscut odată o poetă care scria foarte frumos despre sex, însă fără impact, și i-am spus: „cred că este o greșeală să folosești cuvinte uscate pentru a vorbi despre senzații ude”. Așa că ea a început să folosească cuvinte murdare, și atunci eu i-am spus: „nici cuvintele murdare nu sunt suficient de bune. Trebuie să folosești cuvinte pe care gândurile oamenilor să alunece”. I-a plăcut acest lucru și mi-a replicat că o femeie însărcinată, care stătea lângă o fereastră, s-a gândit la un șarpe negru. Nefind femeie, n-am înțeles ceea ce a spus, însă suna bine. Suna mai bine decât femeia însărcinată care vorbea într-un mod foarte corect și spunea că spera să aibă o cantitate suficientă de lapte pentru a crește un copil hrănindu-l la sân. Această zicală mi-a adus aminte de gluma despre doamna din Boston care își

cerea mereu scuze atunci când vorbea despre muzica de „came-ră” sau despre petreceri „cocktail” și care într-o zi a povestit că un prieten de-al ei a căzut într-o „prăpastie”*.

Pentru început, consider că ar trebui să ne analizăm vocabu-larul și să decidem care cuvinte vor exprima cel mai clar și mai confortabil ceea ce vrem să spunem.

B. CÂTEVA CUVINTE RECI ȘI USCATE

Cuvintele pe care oamenii le folosesc cu referire la sex încep cu împerechere, specifică organismelor inferioare, și copulație, specifică animalelor superioare. Raportul sexual este specific oamenilor. Oamenii de știință îl numesc *có-i-tus*, deși atunci când sunt încordați în raport cu acesta îi spun uneori *co-igh'-tus*, dar tot *co'-i-tus* este. Uniunea sexuală este ceva despre care poți să vorbești înaintea unei audiențe, dar numai duminica. De fapt, poți vorbi despre toate acestea în afară de raportul sexual. N-ar trebui să vorbești despre asta; trebuie în schimb să comunici. Comunicarea ar putea fi foarte dificilă și le dă unor oameni, printre care mă număr și eu, dureri de cap, așa că discuția pe față este mai bună dacă poți scăpa basma curată. Uneori poți să te alegi cu dureri de cap chiar și atunci când îi asculți pe alți oa-meni comunicând, mai ales când nu știi despre ce comunică sau cu cine comunică. Pe scurt, comunicarea ar putea genera pro-bleme, iar cei mai mulți oameni care se apucă de așa ceva ar

* Cuvintele „cameră” (*chamber*), „cocktail” și „prăpastie” (în original *precipeepee*, în loc de *precipice*) fac trimitere prin compoziția lor, la teme sexuale: *cham*, *cock* însemnând penis, iar *-pice* (care seamănă la nivel fo-netic cu „piss”) este echivalat cu urina – n.t.

trebui mai devreme sau mai târziu să învețe să vorbească unul cu celălalt dacă vor să se înțeleagă. Cel mai rău tip de comunicare este numit dialog continuu, care ar putea să le producă participanților nu doar dureri de cap, dar și repetate tulburări cronice de stomac. Totuși, uneori, oamenii aflați într-un dialog continuu încep să vorbească unul cu celălalt și apoi lucrurile încep să se amelioreze. Un prieten cinic de-al meu, dr. Horseley, le spune cuplurilor excesiv educate, care nu se înțeleg, să nu mai comunice și să înceapă să vorbească.

Problema cu toate cuvintele de mai sus este aceea că par reci, uscate și sterile chiar dacă nu sunt. Împerecherea sună de parcă ai face foc frecând două ouă între ele. Copulația sună ud însă puțin repulsiv, în timp ce coitus sună pur și simplu lipicios, ca și cum ai merge prin melasă într-o pereche de teniși. Raportul sexual este o formulă potrivită pentru a fi folosită în public sau în scris, deși are o sonoritate prea sensibilă pentru a fi distractivă. De dragul varietății, actul sexual este un sinonim convenabil.

Cuvintele folosite pentru rezultatele tuturor acestor activități nu sunt mult mai bune. Satisfacția sexuală înlocuiește o friptură bună la bărbat și un sufleu de brânză la femeie. Debușeele sexuale sunt ca cepurile de la cafetiere sau robinetul de la fundul boilerului pe care îl deschizi o dată pe lună pentru a evacua depunerile. Climaxul (ca sinonim englezesc al orgasmului) a început ca un cuvânt destul de decent, dar a fost atât de suprasolicitat la chioșcurile de ziare încât acum sună ca atunci când două bezele coapte se lipsesc în sfârșit una de alta. Orgasmul este, cred eu, cel mai bun cuvânt de folosit în scris.

Avocații au și ei cuvintele lor, dar nu ne ajută foarte mult. Favoritele lor sunt coabitare, relații sexuale și adulter, toate fiind imputări sau acuzații. Avocații nu sunt interesați dacă sexul este

sau nu plăcut. Pe ei nu-i interesează decât să îl „stabilească” sau să-l „probeze” pentru ca cineva să plătească pentru el. Și vei plăti chiar dacă nu ți-a plăcut ca și cum ar fi fost cea mai grozavă experiență pe care ai avut-o. Nu există nici o deducere pentru monotonie și nici un bonus pentru extaz. Avocații mai au alte cuvinte care se numesc crime împotriva naturii, cu toate că natura nu a făcut nici o plângere vreodată. Nu există nici un cuvânt în vocabularul de drept referitor la expunerea decentă. Orice expunere este considerată indecentă până la proba contrarie. Lucrul acesta pare să se contrazică cu prevederea constituțională care spune că un om este nevinovat până când se dovedește că este vinovat sau decent până când se dovedește că este indecent. Unele dintre cele mai mari conflicte dintre avocați sunt purtate din cauza cuvântului obscenitate, despre care vom vorbi mai jos.

Adevărata problemă cu toate aceste cuvinte și expresii este aceea că evită subiectul real, care este pofta și plăcerea și amețirea, motiv pentru care au o sonoritate rece și uscată și sterilă.

C. UNELE CUVINTE CALDE ȘI UMEDE

Împreunarea (mating) sună călduros și fertil; îl așteaptă un mare viitor, dar îi lipsește prezența. Poate că cel mai uman și mai puțin vulgar dintre toți termenii sexuali este a face dragoste. Are o sonoritate călduroasă, umedă și fertilă și totodată promite ceva mult mai dăinuitor decât actul însuși. Nimeni nu știe ce se întâmplă după răsăritul soarelui cu cei care se copulează, au coitus sau raport sexual. Dar cei care fac dragoste vor mânca cel mai probabil micul dejun împreună, motiv pentru care cele

mai multe tinere preferă acest termen față de toate celelalte. Din nefericire, poate, pare să fie mai puțin popular în rândul bărbaților, chiar și printre cei care sunt dispuși să se confrunte cu femeile lor la masa unde se ia micul dejun.

A termina (to come) este un alt cuvânt cald și umed. Ceea ce îi lipsește la nivel de spectacol recuperează prin intimitate. Ciudat este că unii oameni spun în schimb dă-ți drumul.

D. CUVINTE OBSCENE

Este perfect posibil și, cred eu, dezirabil să vorbești despre obscenități fără să fii obscen. De pildă, putem scrie patru dintre cele mai comune obscenități sexuale inversând sau permutând literele, cuff, swerk, kirp, tunc, fără să înșelăm sau să jignim pe cineva*.

Cuff este singurul cuvânt din limba engleză care oferă totalitatea senzațiilor, a caracterului alunecos și aromei actului sexual. „F”-ul lasciv prezent acolo ajută la accentuarea impactului său realist. Sinonimele pomenite în secțiunea precedentă evită cu atenție ideea de excitare și poftă; și evită cu o atenție și mai mare unul dintre cele mai primitive și puternice elemente ale sexului: mirosul. Cuff le absoarbe pe toate acestea, tot așa cum face și un copil, întrucât începe ca un cuvânt din copilărie.

Ciudat este că acesta nu reprezintă, după cum se crede de obicei, un cuvânt anglo-saxon. A ajuns în engleză din Scoția în

* Termenii englezești corespunzători sunt *fuck*, *screw*, *prick* și *cunt*; primii doi făcând referire, în limbaj argotic, la actul sexual propriu-zis, iar următorii la penis și respectiv vagin. Am păstrat termenii originali formulați de Berne datorită particularității discuțiilor care urmează – n.t.

anii 1500³ și cel mai probabil a provenit dintr-un vechi cuvânt olandez sau german, *ficken*, care înseamnă a bate, asemenea termenului arab *dok*, care înseamnă a izbi ca un pisălog în mojar. Penetrarea sau împingerea este, după cum vom vedea, unul dintre cele mai importante elemente din raportul sexual. La fel de important este ceea ce sexologii arabi numesc *hez*, care se referă la mișcarea captivantă, lascivă și oscilatoare a pelvisului feminin. *Cuff* are o astfel de penetrare și oscilație tocmai pentru că înseamnă *dok* și *hez*.

Cuff este ceva ce doi oameni fac împreună, în timp ce *swerk* este mai mult un cuvânt unilateral. O fată foarte înțeleaptă numită *Amaryllis* mi-a zis la un moment dat: „Îmi place să mă *cuff*, dar nu-mi plac băieții care mă *swerk* doar pentru a se lăuda”.

Nu este necesar să discutăm *kirp* și tunc și numeroasele sinonime pe care le au, pentru că toate sunt simple vulgarități care nu contribuie cu mult la înțelegerea noastră. Penis, pentru majoritatea oamenilor, evocă imaginea unui lucru slăbănog și nu foarte impunător sau, pentru cei care au băieței în casă, drăguț. Este suficient pentru organul aflat în stare flască. Pentru starea mai nobilă de erecție, cred că falus se apropie mai mult de adevăr, chiar dacă sună artificial și este mai puțin succulent. Vagin este folosit pentru organul feminin. Are căldura, dacă nu toate celelalte calități, avute de tunc. Dificultatea principală ține de genitalele exterioare ale femeii, numite de anumiți vulvă. Este un cuvânt mult prea clinic pentru a fi folosit la nivel cotidian, dar de fapt nu există nici un echivalent mai politicos, astfel încât va trebui să ne mulțumim cu termenul convențional *genitale*.

³ Stone, Leo, „On the Principal Obscene Word of the English Language”, *International Journal of Psychoanalysis* 35: 30-56, 1954.

PARTEA ÎNTÂI

SEX ȘI ORGANE SEXUALE

CAPITOLUL 1

DE CE ESTE SEXUL NECESAR

A. INTRODUCERE

Viața este o armonie de elemente chimice complexe ce formează șiruri, inele și spirale. Prima și cea mai importantă funcție a oricărui lucru viu este să supraviețuiască – adică să împiedice intruziunea distrugerii din afară și să mențină activitatea armonioasă a șirurilor, inelelor și spiralelor. Din nefericire, toate lucrurile vii sunt expuse pericolelor. Dacă le supraviețuiesc, o fac pentru a îmbătrâni mai devreme sau mai târziu. Atunci, șirurile, inelele și spiralele își pierd vigoarea și organismul moare treptat. Astfel, lucrurile vii nu pot trăi veșnic ca indivizi, iar pentru a supraviețui trebuie să se reproducă. Dacă nu se reproduc în număr suficient pentru a supraviețui tuturor pericolelor, specia acestora va dispărea până la urmă, asemenea dinozaurilor și păsării dodo. Astfel, după ce își asigură propria supraviețuire, lucrul cel mai important pe care un individ al oricărei specii îl poate face este să se reproducă¹.

¹ E. W.: Fiecare individ? Nu astăzi, nu cred.

E. B.: Chiar și când nu este dezirabil, tot important este.

Este bine știut că sexul reprezintă una dintre modalitățile predilecte pentru a face acest lucru, astfel că, pe lângă faptul de a rămâne în viață, sexul este lucrul cel mai important din viața oricărui organism sexuat. De fapt, unele animale, precum păianjenii, sunt chiar dispuse să-și sacrifice viața pentru sex.

Unii oameni fac și ei acest lucru, deși este ceva pe care cei mai mulți încearcă să-l evite. Sexul este așadar un mijloc de supraviețuire. Protecția este necesară pentru supraviețuirea corpului individului, iar sexul este necesar pentru supraviețuirea genelor acestuia. Corpul este muritor, dar genele pot trăi la nesfârșit dacă sunt transmise de la un corp la altul în generația următoare. Genele sunt ca o ștafetă care trece de la o persoană la alta într-o cursă ce pare fără sfârșit. Însă uneori se sfârșește într-un suspin, după cum spune poetul, și uneori amenință cu explozia.

B. CE ESTE SEXUL?

Sexul este rezultatul evoluției și al supraviețuirii celui mai adaptat, iar ființele umane se află în vârful grămezii. Oamenii sunt mai distractivi decât orice altceva și sexul uman este cel mai bun (cel puțin pentru oameni), astfel încât, în calitate de membri patriotici ai rasei umane, ar trebui să fim cu toții mândri de acest lucru. Cel care nu este, ar trebui să se întoarcă de unde a venit, la meduză.

Înainte sexului, în regnul animal sau în ceea ce avea să devină regnul animal existau deja două alte metode de reproducere. Organismele inferioare (sau cel puțin le considerăm inferioare și până acum nu au obiectat) se reproduceau prin fisiune binară. Sunt animalcule unicelulare care continuă să mănânce

până când sunt prea mari pentru propria piele. Apoi se divizează și din una devin două. În loc de „Uau!”, pare a fi mai degrabă anost: „Încă o dată!” sau chiar „De ce mi se întâmplă mie mereu asta?” Și este cu certitudine monoton, fiindcă cele două celule fiică sunt alcătuite din aceleași inele și spirale ca și mama lor, astfel încât nu prea mai sunt șanse pentru originalitate. Și mai rău decât atât este că, din moment ce toate celulele sunt aceleași, orice schimbare totală din mediul exterior care o distruge pe una dintre ele le va distruge probabil pe toate.

Conjugarea este o ușoară îmbunătățire. Este nevoie de doi în acest caz și ambii trebuie să fie organisme unicelulare din aceeași specie. Aceștia se prind unul de altul și fac schimb de cercuri și spirale înainte să se separe. În consecință, ficele sunt un amestec, fiecare dintre ele puțin diferită față de părinți. Acest lucru le ajută să supraviețuiască, fiindcă schimbarea din mediul lor înconjurător ar putea să le omoare pe unele dintre ele, dar altele, întrucât sunt diferite, pot trăi mai departe. La aceste organisme nu există masculi și femele sau cel puțin este greu să le diferențiem.

Mai atrăgătoare pentru oameni este copulația, în care animalele implicate sunt împărțite în două sexe. Masculul, într-un mod sau altul, își pune de obicei sperma în femelă și îi fertilizează ovulele. Întrucât sperma conține multe gene diferite, la fel ca și ovulul, rezultatul seamănă cu un dans folcloric, iar pe durata schimbului de parteneri se pot face multe combinații. Astfel, cu excepția gemenilor identici, fiecare urmaș este diferit de ceilalți, ceea ce crește șansele ca unii dintre ei să supraviețuiască oricăror schimbări ale muzicii sferei terestre. Există unele animale, precum peștii, care sunt împărțite în două sexe dar nu ajung la copulație, fiindcă femela își depune ouăle în apă și mas-

culul își descarcă sperma peste acestea și nu în ea. Melcii se distrează poate mai bine decât oricine în afara oamenilor, fiindcă sunt hermafrodiți și ambele extreme ale acestora se copulează în același timp.

Împerecherea reprezintă același lucru cu copulația, însă sună mai romantic. Împerecherea este un cuvânt folosit de păsări, de învățători și de iubitorii animalelor de casă. Înseamnă că animalele care copulează se presupune că și-au ales perechea cu mare atenție și că o iubesc, dar nu este neapărat așa.

Împerecherea umană este numită uniune sexuală, care, după cum am observat deja, este o formulă folosită în principal de cler. Se presupune că există sau că ar trebui să existe un element spiritual prezent care o face și mai frumoasă decât împerecherea animală; dar nici lucrul acesta nu este neapărat adevărat. Cu toate acestea, astfel de uniuni sunt considerate binecuvântate, mai ales dacă produc urmași.

Toate cuvintele de mai sus îți dau senzația că scopul întregii proceduri este reproducerea, dar acest lucru nu este întotdeauna și nici măcar de obicei adevărat în ceea ce-i privește pe oameni. Umanitatea a făcut un mare salt prin separarea plăcerilor sexului de scopul biologic al acestuia, iar omul este singura formă de viață cunoscută care poate alege să facă sex fără reproducere și reproducere fără sex.

Ceea ce putem afirma până acum este că reproducerea sexuală este o îmbunătățire față de fisiunea binară și conjugare. Este o modalitate de amestecare a genelor pentru a oferi o diversitate mai mare de urmași și pentru a crește șansele de supraviețuire în condițiile schimbătoare ale lumii exterioare.